

8 Aar efter vor første Krig og de Ulykker, som dengang ramte os, at naae tilbage til en nogenlunde normal Tilstand, saaledes er det min Overbeviisning, at, naar man vil gaae 8 Aar frem i Tiden fra Aaret 1867—68, da vil Balancen stille sig ganske anderledes, end den kan gjøre det i dette Diebliff.

Det ærede Medlem (Andræ) sondrede dernæst i sine Betragtninger imellem forskjellige Afdelinger af Indtægter og Udgifter og udfille strax dem, som han ansaae for ligefremme Capitalomsætninger. Jeg skal følge ham heri og ligesom han ikke opholde mig ved dette Punkt, men maa dog i Forbigaaende bemærke, at ogsaa med Hensyn til det som den selv samme Omstændighed igjen, at han udtrykkelig udsøndrede Jernbaneudgifterne; jeg vil imidlertid senere komme til yderligere at omtale, hvilken Betydning dette har ved den af ham anstillede Underfølgelse om Balancen, et Punkt, som han nærmere dwælede ved. — Ved at opgjøre vor finantsielle Status begyndte det ærede Medlem dernæst med en Opgjørelse af det hele Regnskab med Fortiden, og han kom derved til det Resultat, at vi i 1867—68 maatte bære en Byrde, der var arvet fra Fortiden, som beløb sig til 3 Mill. mere end i 1858—61. Allerede dette er i og for sig et meget alvorligt Paalæg paa den nærværende Tid fra Fortiden, men jeg troer at burde fremhæve, at, naar man vil være rejsfærdig ligeoverfor Nutiden, saa maa man erindre, at Opgjørelsen med Fortiden ikke engang er afgjort med det, der ligefrem lader sig gribe i den nævnte Sum af 3 Millioner, men at der foruden dem endnu er meget Andet tilbage fra Fortiden, som først med sin fulde Bægt falder paa Nutiden. Det kan saaledes neppe falde Noget ind at benegte, at blandt det Arvegodts, som vi have modtaget fra Fortiden, maa ogsaa regnes Spiren, ja, det halvt udviklede Træ, hvis bittere Frugter vi have faaet at formærke, og som væsentlig har bidraget til at gjøre vor Stilling saaledes, som den er. Det maa derhos medtages blandt Arven fra Fortiden, at vort Forsvarsvæsen var forsomt paa flere Maader, Noget, der er kommet til at falde med stor Styrke paa vor Tid. De sidste Aar, som man navnlig har brugt til

Sammenligningen, have jo saaledes maattet bære en extraordinair Udgift til Hærens og Flaadens Forsyning med Armatur og Materiel, der beløber sig til ikke mindre end 3 Millioner Rd. Vi have fremdeles — skjøndt jeg indrømmer, at det tynger i en mindre Grad, i alt Fald i pecuniær Henseende — fra Fortiden modtaget et noget større Administrationsmaskineri end det, som man nu anseer for nødvendigt. Det tynger ikke alene ved de directe dertil medgaaende Udgifter, men det kommer ogsaa til at tynde meget betydeligt paa vor hele Pensionsconto, der jo for en meget væsentlig Deel er afhængig af Ordningen af de administrative Forhold, paa hvilke Pensionsloven skal anvendes. Jeg maa endnu nævne en Ting, som jeg ikke har kunnet see, om det ærede Medlem har taget med i Betragtning, og som for Nutiden indeholder en meget alvorlig Byrde fra Fortiden. Det er nemlig den Omstændighed, at Fortiden har overladt os en saakaldt Enkekasse, der i sin Tid ikke kostede Staten Noget, fordi den fortærede sine egne Indtægter, men som nu falder paa Statskassen med en Byrde af ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Rd. aarlig. Det vil saaledes sees, at Spiren til de Udgifter, som vi nu maae gjøre, allerede for en væsentlig Deel ligger i Fortiden, hvilket jo i og for sig er ganske naturligt, da Landet udvikler sig organisk. Det er derfor efter min Mening heller ikke sandt eller berettiget, naar man vil sondre imellem og opstille de enkelte Aar til Sammenligning paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde, thi Sammenligningen bliver da ikke, hvad den bør være, nemlig et sandt Udtryk for de Tilstande, af hvilke den skulde afgive et Billede. Der er endnu en Arv, som Fortiden har efterladt os, der i høi Grad vedrører det Punkt, hvorpaa det ærede kongevalgte Medlem stærkt henvendte vor Opmærksomhed, og med Hensyn til hvilket han efter min Overbeviisning i mere end een Henseende gjorde sig skyldig i Feiltagelser. Den Arv, hvortil jeg herved figter, er Loven af 10de Marts 1861, der var Begyndelsen til de Jernbaneanlæg, som nu med et saa stort Beløb tynde paa vor finantsielle Status, og som det ærede Medlem ikke engang vilde erkjende